

1934.

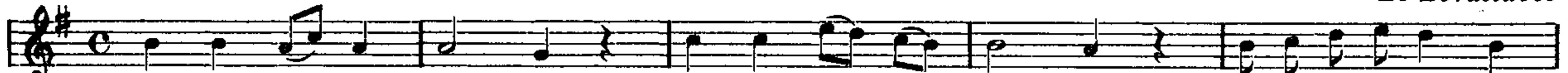
Šohajku, co ro - bíš, že už k nám ne-cho - díš? Na-ša má-ti po-ví-da - la, že ty mia ne - lú - bíš.

Šohajku, co robíš,
že už k nám nechodiš?
Naša máti povídala,
že ty mia nelúbíš.

Šohajku nechutný,
strčím ťa do putny,
a tak dlúho ťa budu nosit,
až mia budeš prosit.

1935.

Ze Zbraslavce

Stá - la lá - ska, stá - la me - zi na - ma dvó - ma, až nám ju zru - ši - la,

Stála láska, stála
mezi nama dvóma,
[: až nám ju zrušila :]
jedna stará baba.

Dopust, Bože, dopust
na tu babu hřmění,
by na ňu pršelo
devět dní kamení.

Devět dní kamení,
desátý deň hlína.
aby nerušila
lásky mezi nama.

1936.

Ze Zděchova

Ta foj-to - va dcé - ra od - ká - za - la včé - ra ze dvo - ra, ze dvo - ra, ze dvo - re - čka, ze dvo - ra.

Ta fojtova dcéra
odkázala včera
ze dvora, ze dvora,
ze dvorečka, ze dvora.

za dubem, za dubem,
za dubečkem, za dubem.

Potěšení vzali,
do vězení dali
do Brna, do Brna,
do Brnečka, do Brna.

Po dvoře chodila,
kolem sa točila,
do kola, do kola,
do kolečka, do kola.

Šaty svazovala
a pryč vandrovala
za židem, za židem;
za židáčkem, za židem.

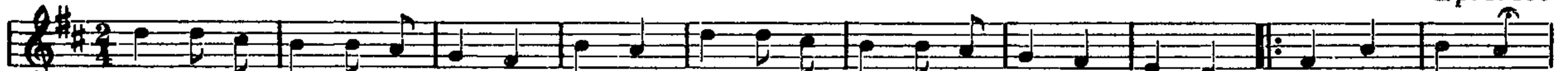
Kdybys mně tam umřel,
dala bych ti trúbit,
tralala, tralala,
tralalenka, tralala.

Sukňu kupovala,
kolem lemovala

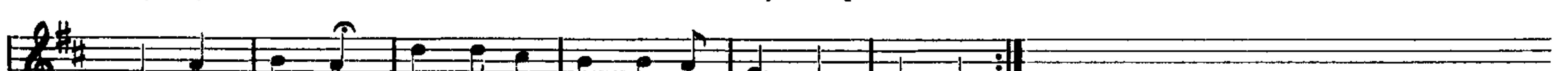
Ohledni sa, žide,
co za tebú jide,
novina, novina,
novinečka, novina.

1937.

Zp. I. 106

Dy - cky mně má mi - lá slu - bo - va - la, že by mi půl sr - dca da - ro - va - la; ře - zat chtě - la,

nůž ne - mě - la, chtěl jsem jí ho po - dat, už ne - chtě - la.

Dycky mně má milá slubovala,
že by mi půl srdca darovala.

[: Řezat chtěla, nůž neměla,
chtěl jsem jí ho podat, už nechtěla.*) :]

*) Slíbila mně včerá moja milá,
že by se mnou srdce rozdělila.

Chtěla ho dělit, neměla nůž,
já jsem jí chtěl půjčit, nechtěla už.